

บทบรรณาธิการ

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ฉบับนี้นำเสนอบทความที่น่าสนใจ 6 เรื่อง ซึ่งผ่านการคัดเลือกและประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วว่ามีคุณค่าทางวิชาการ ควรแก่การเผยแพร่ โดยแต่ละบทความได้นำเสนอมุมมองที่หลากหลายและร่วมสมัยไว้อย่างน่าสนใจ ครอบคลุมประเด็นทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติ ทั้งประเด็นในระดับประเทศและในระดับท้องถิ่น ซึ่งน่าจะให้ประโยชน์ทางวิชาการแก่ผู้สนใจได้บ้าง ไม่น่ามากก็น้อย

การวัดผลการดำเนินงานขององค์การปกครองท้องถิ่น (อปท.) เป็นเครื่องมือทางการบริหารที่ถูกนำมาใช้เพื่อกำกับและควบคุมการดำเนินงานของท้องถิ่นจากหน่วยงานระดับนโยบายหลายหน่วยงาน แต่พบว่า ยังมีประเด็นปัญหาและข้อท้าทายในทางปฏิบัติอยู่อีกพอสมควร ในบทความเรื่อง **“ความท้าทายในการวัดผลการดำเนินงานขององค์การปกครองท้องถิ่นไทย”** ของ อุดมโชค อาษาวิมลกิจ ได้อภิปรายถึงข้อจำกัดของแนวทางการวัดผลการดำเนินงานของ อปท. ในปัจจุบันได้อย่างรอบด้านและน่าสนใจ รวมทั้งยังได้ตั้งประเด็นข้อท้าทายในการพัฒนาระบบการวัดผลนี้ไว้ให้ขบคิดและอภิปรายกันอย่างกว้างขวางต่อไป

บทความที่สองเรื่อง **“ทศวรรษแห่งการกระจายอำนาจและแนวโน้มท้องถิ่นไทย”** ของ สุนทรชัย ขอบยศ ได้ทำการทบทวนการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองท้องถิ่นไทยในช่วงปี พ.ศ. 2542-2552 ซึ่งได้แสดงให้เห็นการปรับตัวขององค์กรปกครองท้องถิ่นของไทยในการสร้างความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ รวมทั้งการปรับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง นอกจากนี้แล้ว ในบทความยังได้คาดการณ์ถึงแนวโน้มการปกครองท้องถิ่นไทยในทศวรรษหน้า รวมทั้งบทบาทของภาคประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นด้วย

บทความต่อมายังคงเป็นเรื่องของการปกครองท้องถิ่น โดย **บุญอนันต์ พันัญ-ทรัพย์** ได้นำเสนอผลการวิจัยเรื่อง **“การจัดการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตภาคกลาง ที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดี”** โดยเป็นการศึกษารณิขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามและอ่างทอง ซึ่งได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีในระดับประเทศติดต่อกับ 2 ปี ซึ่งข้อค้นพบที่ได้นำเสนอไว้ในบทความนี้ช่วยให้เราเข้าใจถึงกลไกการบริหารและวิธีการปฏิบัติงานด้านการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรเหล่านี้ ตลอดจนอุปสรรคและแนวทางการพัฒนาการจ้ดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากประเด็นในส่วนของการปกครองระดับท้องถิ่นแล้ว ในวารสารฉบับนี้ยังนำเสนอผลการศึกษาประเด็นนโยบายที่สำคัญ 2 เรื่อง เรื่องการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในงานด้านการสาธารณสุข และเรื่องความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคอุตสาหกรรมของประเทศด้วย

ในบทความของ **นิลเนตร วีระสมบัติ** เรื่อง **“การคงอยู่ของแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชนของประเทศไทย”** ได้พยายามอธิบายปรากฏการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญของการสาธารณสุขไทยคือเรื่องการย้ายออกของแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชน โดยในส่วนแรกของบทความได้นำเสนอผลการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์การคงอยู่และย้ายออกของแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชนจากอดีตจนถึงปัจจุบัน จากนั้นได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการคงอยู่ของแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชนทั่วประเทศไทย และในส่วนท้ายของบทความเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายที่จะช่วยในการธำรงรักษาแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการสาธารณสุขไทย โดยเฉพาะในชนบทอย่างมาก

ปัญหาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมที่ยังไม่มีประสิทธิผลเพียงพอ นับเป็นประเด็นที่ถูกยกมาพิจารณาอยู่เสมอเมื่อมีการพูดถึงเรื่องการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย แต่กลับมีการศึกษาในเรื่องนี้อย่างจริงจังและลงลึกน้อยมาก งานวิจัยเรื่อง **“A Conceptual Framework of Knowledge Transfer Effectiveness**

Methodology through Collaborative Factors of Dyadic Partnerships in University-Industry Alliances” ของ Patthareeya Lakpetch จึงเป็นงานวิจัยที่น่าสนใจและน่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบายและผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้อย่างมาก เพราะได้นำเสนอผลการศึกษาในรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม ที่จะช่วยในการถ่ายโอนความรู้ (knowledge transfer) ระหว่างภาคส่วนทั้งสอง และการพัฒนางานวิจัยไปสู่ผลผลิตเชิงพาณิชย์ โดยในตอนท้ายของบทความได้นำเสนอตัวแบบ “RDCE” ที่จะช่วยให้การถ่ายโอนความรู้และความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคอุตสาหกรรมมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

บทความสุดท้ายเรื่อง *“Corporate Social Responsibility (CSR): A strategy for corporate advantages and business sustainability”* ของ Amornsak Kitthananan ได้นำเสนอประเด็นร่วมสมัยที่กำลังได้รับความสนใจอย่างมากในประเทศไทยคือเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคมของบรรษัท (corporate social responsibility – CSR) ซึ่งไม่ได้หมายความถึงเพียงองค์กรในภาคธุรกิจเท่านั้น แต่ยังกินความไปถึงองค์กรในภาครัฐวิสาหกิจด้วย บทความนี้ได้นำเสนอถึงเหตุผลว่าทำไมการดำเนินการด้าน CSR นั้นจะช่วยสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับองค์กรได้ โดยในส่วนแรกของบทความกล่าวถึงปัจจัยที่เป็นกระแสในระดับโลกที่เรียกร้องให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนต่อมากกล่าวถึงข้อได้เปรียบที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรที่ดำเนินการด้าน CSR และส่วนสุดท้ายเชื่อมโยงประเด็นต่างๆ มาสู่การพิจารณา CSR ในฐานะของกลยุทธ์ที่จะสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กร

สำหรับ book review ในฉบับนี้ เป็นหนังสือเรื่อง *“The changing face of management in Thailand”* โดยมี Tim Andrews, Bryan J Baldwin และ Nartnalin Chompusri เป็นบรรณาธิการ ซึ่ง **พลอย สิบวิเศษ** ได้ทบทวนและสรุปสาระสำคัญของหนังสือไว้อย่างกระชับแต่ได้ใจความสำคัญครบถ้วน โดยเนื้อหาในหนังสือเป็นผลงานวิจัยมิติต่างๆ ทางการบริหารของประเทศไทยหนึ่งทศวรรษหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 ผ่านมุมมองของนักวิชาการ ที่ปรึกษา และนักวิชาชีพผู้มี

ประสบการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งได้ช่วยให้เราได้เห็นภาพการเปลี่ยนแปลงในมิติทางการบริหารทั้งในภาครัฐและเอกชนในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ดีในการทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและแนวโน้มในอนาคตต่อไป

กล่าวโดยรวม เนื้อหาสาระของวารสารฉบับนี้พยายามให้ครอบคลุมองค์ความรู้ร่วมสมัยสำหรับการจัดการภาครัฐ และหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่านในนามคณะผู้จัดทำ ขอขอบพระคุณผู้เขียนทุกท่านและทีมงานวารสารที่มีส่วนให้งานสำเร็จด้วยดี

ดร.อมรศักดิ์ กิจธนานันท์

บรรณาธิการ